

ἀτ ε ι ρ έ α δι' Ἀφροδίτη 143 ἀτ ε ι ρ έ ε ι χαλκῷ. 147 ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροι, ἀτ ε ι ρ ε ῖ ς.

ἀτέλεστος. Ἀίδιος, everlasting, Παρμενίδης 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀτ έ λ ε σ τ ο ν. Πρβλ. αἰδιος, ἀνώλεθρος, ἄπανστος, ἀτελεύτητος, τετελεσμένος.

ἀτελεύτητος. Μὴ τέλειος/ἀνολοκλήρωτος, not perfect/incomplete, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτ ε λ ε ύ τ η τ ο ν τὸ ἐὼν θέμις εἶναι. Πρβλ. ἀτέλεστος.

ἀτελής (ἀντίθ. τέλειος). Ἀτελής, imperfect, Δημόκριτος 81 τὸ αἰεὶ μέλλειν ἀτ ε λ έ α ς ποιεῖ τὰς προήξιας.

ἀτερπείη (τύπ. ἀτερπία, ἀντίθ. τέρπις). Ἀθυμία/δυσαρέσκεια, dejection/dissatisfaction, Δημόκριτος 4 καὶ 188 τέρπις γὰρ καὶ ἀτ ε ρ π ί η 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π ε ί η. Πρβλ. εὐθυμία, ἡδονή.

ἀτερπής. Δυσάρεστος, unpleasant, Ἐμπεδοκλῆς 121.1 ἀτ ε ρ π έ α χῶρον Δημόκριτος 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π έ α 238 τὰ ἐπιτεροπέστατα ἀτ ε ρ π έ σ τ α τ α ἂν γίγνοιτο.

ἄτη. Συμφορά, calamity, Δημόκριτος 213 ἀνδρείη τὰς ἄτ α ς μικρὰς ἔρδει. || Ἄτη. Θεότητα τοῦ κακοῦ, goddess of mischief, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτ η ς ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν.

ἀτηρός. Βλαβερός/ἐπιζήμιος, harmful/injurious, Δημόκριτος 279.3 μή τι ἀτ η ρ ό ν ποιέωσι.

ἄτομα. Τὰ ἄτομα/τὰ μὴ διαιρετὰ σωματίδια, atoms, Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος A 14 (DK II 75,15) τὰ ἐλάχιστα πρῶτα σώματα ἄτ ο μ α καλοῦντες 9.5 ἐτεῆ δὲ ἄτ ο μ α καὶ κενόν. Πρβλ. ναστόν, δέν, ὄν, κενόν, μηδέν, οὐδέν. || **ἄτομοι.** Ἀτμητες/ἀδιαίρετες, inseparable/indivisible, Λεύκιππος A 144 (DK II 75,22-25) τὰς ἀρχάς, ἃς καὶ ἀτ ό μ ο υ ς καὶ ἀδιαιρέτους ἐνόμιζον ... ταύτας δὲ τὰς ἀτόμους ἐν ἀπείρῳ τῷ κενῷ κεχωρισμένας ἀλλήλων Δημόκριτος A 57 (DK II 98,35) οὐσίας ἀπείρους τὸ πλῆθος ἀτό-

μους τε κάδιαφόρους . . . εἶναι δὲ πάντα τὰς ἀτόμους ιδέας ὑπ' αὐτοῦ καλουμένας, ἕτερον δὲ μηδέν. Πρβλ. ιδέα.

ἄτοπος. Ἄτοπος/παράδοξος, absurd/odd, Δημόκριτος 155.8 ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. || ἄτοπον (ἐστί). Ἀρχύτας 1.2 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτοὺς . . . περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἀτραπός (τύπ. ἀταρπός). Ἀτραπὸς/μονοπάτι, footpath, Παρμενίδης 2.6 τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν Ἐμπεδοκλῆς 24 μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 112.9 πρὸς κέρδος ἀταρπός. Πρβλ. πόρος, κέλευθος, ὁδός.

ἀτρεκέως. Ἀκριβῶς, exactly, Διογένης 5.17 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον.

ἀτρεκής. Βέβαιος, certain, Δημόκριτος 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εὐόντι οὐδὲν ἀτρεκέως συνίεμεν. Πρβλ. ἀτρεκέως, ἀτρεμής.

ἀτρεμής. Ἀτρεμος/σταθερός, unwavering/stable, Παρμενίδης 1.29 Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμῆς ἦτορ 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές.

ἀτυχεῖν (ἀντίθ. εὐτυχεῖν). Ἀτυχῶ/κακοτυχῶ, fail/be unfortunate, Δημόκριτος 180 ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. Πρβλ. δυστυχεῖν.

αὐαίνεσθαι (ἀντίθ. νοτίζεσθαι). Ξηραίνομαι, become dry, Ἡράκλειτος 126 θερμοὺν φύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται. Πρβλ. αὔος, αὐχμός, αὐχμηρός.

αὐγή (συνών. σέλας, φλόξ, φῶς). Φῶς/λάμψη, light/brilliance, Ἐμπεδοκλῆς 21.4 ἀργέτι δέυεται αὐγῇ 43 ὥς αὐγῇ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρὺν 135.2 διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,7) αὐγῇ τοῦ ἡλίου. Πρβλ. ἀνταυγεῖν. || **αὐγαί.** Ἀκτίνες, rays, Παρμενίδης 15 πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο Ἐμπεδοκλῆς 42.1 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς 115.10 ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος. Πρβλ. ἀκτίς.

αὐλὸς 1 (συνών. πόρος). Σωλὴν/ἄγωγός, tube/conductor, Ἀναξίμανδρος 4 προσηστῆρος αὐλὸς Ἐμπεδοκλῆς 100.10 αὐλοῦ